

Vita Lodouici Morbioli.

AD INNOCENTIVM OCTAVVM PONTIFICEM Maximū Cultissimi viri Baptiste mantuani Carmelite. Theologi. De vita diui LODOVICI morbioli Bononi. Carmen.

Maxime pontificum: triplicem
qui fronte coronam
Et duo sacrata qui geris ar-
ma manu.
Nostra tuis impar meritis fa-
cundia: nondum

Ausa est in laudes solvere vela tuas.

Crescat ut: interea quędam leuora canemus:

Parua leuem faciunt ad grauiora viam.

Vadat ut audaci spatiosa per equora cursu:

Discit in exiguo currere cymba lacu.

Non igitur preclara tuę primordia dicam

Gentis: & excelium nobilitate genus.

Non patrię innumeras dotes: quę sufficit vna:

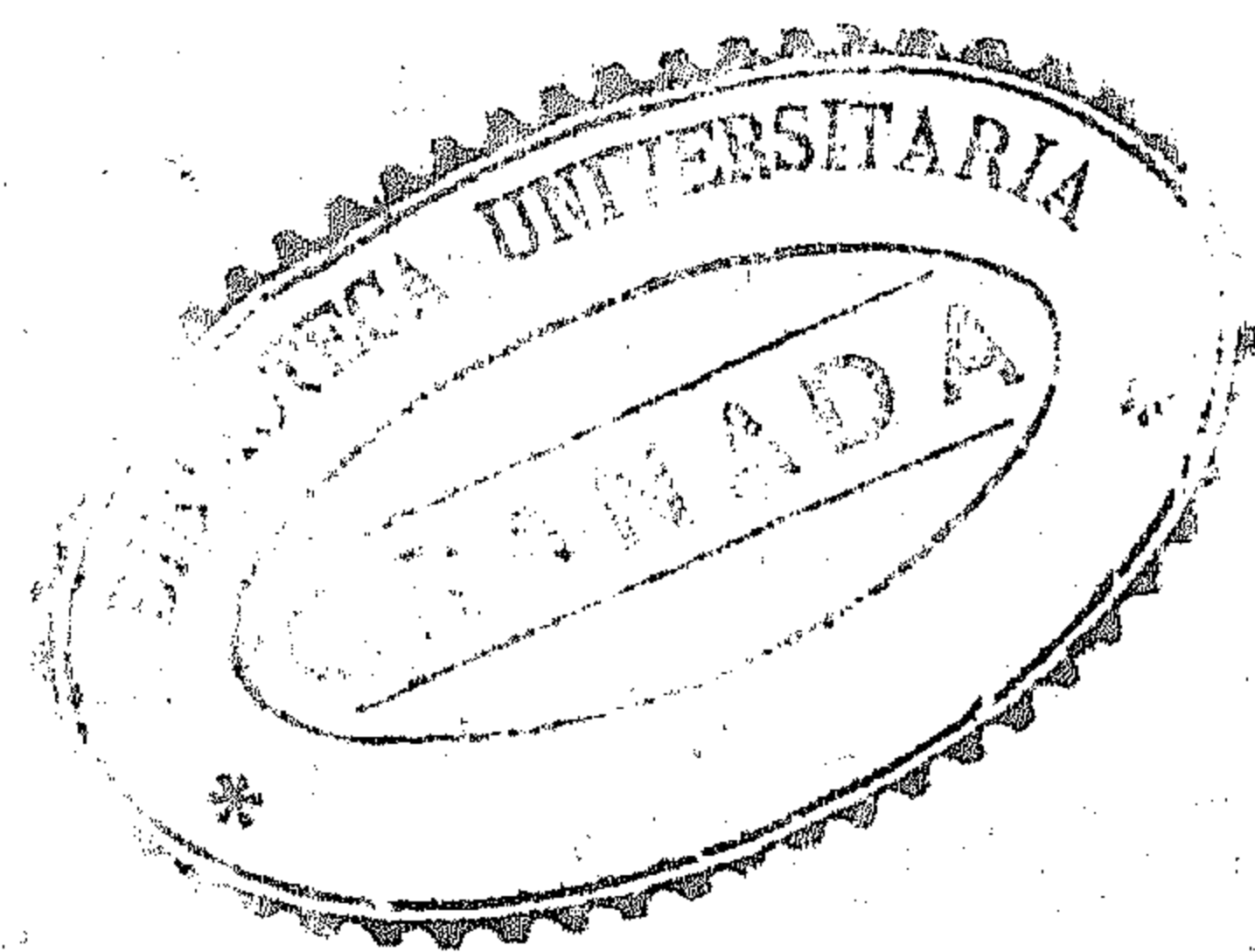
Classe sua toto bella mouere freto.

Bella mouere freto: partosq; referre triumphos.

Tam valideremos tractat: & arma lygur.

Adria: & adriaci meminerunt littora ponti:

Quę grauis a lyguri venit vrbe furor.

Baptistę Mantuani Carmelitę

Cum Genę miles terram populatus: & æquor:
Oppressit venetos obsidione lares.
Prętereo ingenuos mores: mentemq; benignā:
Aureaq; ægroto munera missa mihi.
Munera quę vires instaurauere caducas:
Et quibus in longos it mea vita dies.
Omne refrigerium terrę solet imber adustę
Ferre: sub ardenti cum iacet ægra cane.
Tale dedit nobis fuluo piscator in auro:
Qui trahit ex alto retia plena mari.
Dona laborantem: rapidoq; in vortice totā
In placidos portus restituere ratem.
Prętereo summū terre: coeliq; fauorem:
Et data virtuti præmia tanta tuę.
Tu regis æternis immensum legibus orbem:
Et premis equali colla superba iugo.
Sancta procul positi subcunt tua limina reges:
Et pedibus figunt oscula prona tuis.
Nec tamen in tanto tibi mens inflatur honore:
Sed vehitur placida mitis habena manu.
Hęc & plura suis olim memoranda diebus:
Nunc fileant cytharę languida fila meę.
Nunc lege: quę tenui refides excudimus orsu
Carmina: cęlestis de pietate viri.

Vita Lodouici Morbioli

De pietate viri: cuius mirabilis ardor
Rettulit in priscum tempora nostra decus.
Ipsius illustrat pręsentia secula virtus:
Et leuat ex imo tempora nostra loco.
Occiderat nostro diuum reuerentia seculo:
Nullaq; diuinis gratia rebus erat.
Pro pietate dolus: pro religione libido
Venerat: ex toto fugerat orbe fides.
Numina ridebant homines: vanumq; putabant
Vota dare auctori religiosa suo.
Iste lycæonios mores in pallida mittens
Tartara: virtutes in sua regna tulit.
Qualis in Habramo pietas: vel qualis in ipso
Pectore sacrifici Melchisedecis erat.
Talis in hoc dum vixit erat: scelus omne subegit.
Victor: honestatis protulit omne genus.
Huic erat humanum superans patientia morem:
Qualis in antiquę semine gentis erat.
Qualis in egipti patribus: qui rura colebant.
Inuia: & ardenti marmora cocta die.
Nomen erat sacro ductum Lodouicus ab amne
Mystica cum tenerum diluit vnda caput.
Morbiolus vero priscę cognomine gentis
Dicitur: hac omnis cognita voce domus.

Baptiste Mantuani Carmelite

Protulit: & teneris puerum nutriuit ab annis:

Et natalc solum felsina docta fuit.

Felsina

Felsina dicta fuit sermone bononia prisco:

Metropolis tusca dum regionis erat.

Flammínios tractus boi tenuere coloni:

Ex quibus hæc vrbi nomina facta serunt.

Prisca noui casus mutare vocabula possunt

Vrbium
nomina
mutata

Et fieri nouitas a nouitate solet.

Tunitium nunc est: Byrsam dixere priores.

Vrbs noua nunc: olim Parthenopea fuit.

Constati
nopolis

Mœnia quæ veteri fuerant Bizantia voce:

Inclyta romani nomina regis habent.

Genis huius nec clara fuit: nec nominis expers:

De medio, vrbanae sanguine plebis erat.

Non robusta nimis: sed nec sine robore membra

Non nimis assurgens: nec breue corpus erat.

Forma decens hoi: coma mēto: & vertice nigra:

Crispaq; caesaris: oraq; fusca parum

Iste suæ nuper felicia tempora vitæ

Claudit: & ad coeli limina fecit iter.

Vltima seruiuit studijs melioribus ætas:

Immundas habuit prima iuuenta manus.

Nanq; venenosi sensit contagia mundi:

Et vada lethæe pene subiuit aquæ

Vita Lodouici Morboli

Prima malis oritur circumdata moribus ætas:

Iniens
ætas

Et mouet in mentes plurima bella nouas.

Sordet: & est ingens scelerum sentina iuuentus:

Nec patitur frenos: nec iuga ferre potest.

Ipsa potest toti tenebras inducere vitæ

Et vitijs canos commaculare suis.

Est fera: nec leges: nec publica iura veretur

Sequit: & indomiti more superbit equi.

Est igitur primum duris arcenda lupatis:

Atq; graui semper sollicitanda metu.

Ne ferat in præceptis hominē: subigenda flagellis:

Excrucienda siti: conficienda fame.

Adde q; humanum rabies temeraria Ditis

Fallit inaudita calliditate genus.

Hic iuuat inferni riuos ostendere fontis:

Qui stygis in mundum flumina nigra ferunt

Ambitiosus honos: & opes: & foeda voluptas:

Vitia ca-
pitalia

Hæc tria pro trino numine mundus habet.

Hæ sunt præcipites furia: quibus vtitur ardens.

Orcus: & in terram feminat omne scelus

Hic rapuit misero saphiram cū coniuge vortex:

Terraq; mendaces condidit vna duos.

Hæc obscura pluvium mersit dauida vorago:

Hinc Salomon præceptis iuit in omne nefas

Baptistę Mātuani Carmelitę

Ab salone elati furij's agitated honoris:
Flebile de querna fronde pependit onus.
Hęc pariunt rixas :rabidis fora litibus armant:
Hęc acuunt acri martia bella sono.
Hęc adigunt duros hominem tentare labores:
Et maris:& terrę sollicitare solum.
Huc humana suos vertit prudentia sensus:
Huc homines curas:& sua vota ferunt.
Te quoq; certarunt hi tres Lodouice tyranni
Perdere:& in stygios præcipitare lacus.
Sunt maris:& terrę diuisa pericula nobis:
Quemq; suę syrtes & sua scylla manet.
Illicitis virides lucris pessundedit annos:
Et vigil iniustas accumulauit opes.
Fingere:fraudari:fictos componere vultus
Doctus:& incautos illaqueare pedes.
Qualiter hyberno lupus insidiatur ouili:
Ad tepidum matris dum cubat agna latus.
Taliter ad nummos hic inuigilabat :& istud
Eximia dignum laude putabat opus.
Mercurij tales memorant sub sydere nasci:
Versutos:duplices:foedis fragosq; viros.
Callidus ad merces fuit:ingeniosus ad aurum:
Nec minus in veneris gaudia pronus erat.

Vita Lodouici Morbioli

Talibus insidiis clausus languebat:& istis
Artibus ingenium se iuuenile dedit.
Affuit indulgens summi clementia patris:
Et stygio lapsum traxit ab amne pedem.
Sæua virũ cæco febris circūdedit æstu:
Intimaq; intuasit feruidus ossa calor.
Procubuit lecto:gemitus:lamenta q; surgūt:
Et trepidant alto faucia corda metu.
Arida lingua sitim patitur:suspirat anhelum
Pectus:& alternis vocibus ora gemunt.
Morte premi:venisse putat sua fata:diemq;
Funeris:& vitę tempora summa suę.
Vertitur ad superos:& numina sancta precatur
Votaq; dat.Res est relligiosa timor.
Sic quoq; Franciscus tenebras pallētis auerni
Fugit:& ex tali raptus in astra modo.
Sunt qui blandiciis:sunt qui terrore vocentur:
Et tamen:hos omnes spiritus vnus agit.
Blandiciis simon:flammis & fulgure Paulus:
Qui fuit ex acri fulmine pulsus equo.
Aegra caro prodest animo:defuncta reuixit
Mentis ab ægroto corpore nata salus.
Mens oculos in se vertens sua vulnera vidit:
Erubuit:sordes ingenuitq; suas.

Franciscus.

Baptiste Mantuani Carmelitę

Aetheream pulsa vidit calliginelucem:
Et noua de coeli splenduit arce dies.
Mox furor est extinctus opū: deleta voluptas
Noxia: mundani pulsus honoris amor.
Ars hominem diuina nouū formauit vt ipse
Ad veras patrię nos aminarct opes.
Effet vt ignauos homines: qui posset ab orco
Flectere: ad æternę limina sancta domus.
Huius vt exemplo posset recipiscere demens
Felsina: & errori ponere frena suo.
Felsina quæ rixis: & fuso sanguine semper
Sordet: & æterna scditione fremit.
Felsina quæ turgit fastu distenta superbo:
Felsina auaricię: luxurięq; parens.
Hic tibi monstrauit sanctę compendia vitę:
Atq; breue ad coelos insinuauit iter.
Albertus Sic deus albertū drepano concessit: vt omnis
Insula per monitus iret: & acta senis.
Illum magnus Eryx: illum lilybæus honorat:
Et vada messani libera facta maris.
Sed mihi nunc esset plectro meliore sonandū:
Nam modo virtutis singula facta canam.
Hæcerat horoo res extollenda cothurno:
Nec fuit imparibus cōmemoranda modis.

Vita Lodouici Morbioli

Cum prius extincto cœpit recipiscere mundo:
In piceam vertit tegmina prima togam
Nec color artis erat: sed vellere natus in ipso:
Qualia Carmelus tegmina verus habet.
Post aliquot cœpit tunicis albertib' annos
Vestiri: & cultu pauperiore tegi.
Sed neq; mox abiit summā virtutis in arcē:
In loca maturo se tulit alta gradu.
Vt maiora potens sumebat robora virtus:
Sic magis in corpus durus: & asper erat.
Arbor vt ex ima radice valentior exit:
Durior est cortex: asperiorq; liber.
Hæc duo crescebant: pariter surgebat in horas
Corporis asperitas cum probitate simul.
Sicut vbi æqueuæ vitis coniungitur vlmō:
Vtraq; certatim tollit in astra caput.
Ipse decembrales brumas: & frigora inani
In rudibus pannis: simplicibusq; tulit.
Calce tulit nudo gelidi graue sydus aquarū:
Frigore concretis cum padus albet aquis.
Calce lutum nudo: glacięq; ferebat: & imbres:
Tergaq; saxosi puluerulenta soli.
Forsitan obiciēs nudis incedere plantis:
Qui meroes habitant: æthiopūq; domos.

Baptiste Mantuani Carmelitę

Et qua Nilus agros pingui fecundat arena:

Qui nigro pluuias a garamante vehit.

Qua vetus extruxit babylona semiramis vrbe:

Tigris vbi armenias in mare voluit aquas.

Scimus: & hoc illis placidi clementia cęli

Dona locis fecit: temperiemq; dedit.

Illic perpetuo vestitur gramine tellus:

Semper & assidui munera veris habet.

Semper alunt arabes redolentia cinnama cępi

Semper habet felix pinguia thura solum.

Humida semper habet tepide sua balsama valles

Semper habet violas: lilia semper humus.

Illic rura vides nullis albere pruinis:

Ferre licet nudos illa per arua pedes.

Nostra nimis gelidę regio declinat ad arcton:

Terraq; sub sterili languet adusta gelu.

Nos nimium flatu Boreas infestat acuto:

Et vincunt scythicas frigora nostra niues.

Vidim? astricto rapidissima flumina tergo

Ferre viros longis plenaq; plaustra viis.

Pertulit æstiuos nudato vertice soles:

Atq; caloriferę morbida signa canis.

Vestibus attritis inopes circumdabat armos:

Qui prius ardenti murice clarus erat.

Vita Lodouici Morbioli

Impexi capiti crines: impexaq; barba:

Oraq; neglectę rusticitatis erant.

Expulit argenti zonam splendore nitentem:

Funis in immunda forte repertus humo.

Coniuge deserta viridi cui nupserat æuo:

Duxit ad extremum tempora casta diem

Et quia non est fas gratis dimittere nuptam:

Pleriq; hoc illi non licuisse volunt.

Sed scelus est homini: scel? hoc ipingere sancto?

Nam quęcunq; fuit causa: pudica fuit.

Sedibus incertis errans aliena subibat

Tecta: sibi propriam non tulit esse domum.

Vibe vagus: tandem lupari intra limina Pauli

Fecit: in obscuro vilia claustra loco.

Nec domus ampla fuit: veru breuis: atra: latentq;

Mansio: & in media vix adeunda dic.

Legerat hoc: veteris mores imitat? Alexi:

Hospitium pallens: multiforemq; casam.

Mœsta sepulturę fuit hęc pallentis imago:

Sic potuit fati flebilis esse memor.

Sic potuit multos animi compescere motus:

Et stimulos tali debilitare modo.

Hac refecare solent sancti mala gramina falce:

Et nini ardentes mortificare focos.

Baptiste Matuani Carmelite

Lectus humus: vel strata solo sarmenta: vel affert
Durus: & ad nudam pallida dura cutem.
Sternebat fragilem stipulam: cum molle grabatum
Debilibus membris posceret egra caro.
Sic cum sanus erat: sic cum languore cubabat:
Vita fuit paulum deliciosa: scelus.
Cervical non mollis anas: non plumbeus anser:
Non dedit exuto vellere tonsa pecus.
Sed lapis: aut rigida convulsus ab arbore truncus.
Ne premeret segni membra quiete sopor.
Longa fames macie tenues affecerat artus:
Crispabatque cauam pallida ruga cutem.
Neve famescentem caperent obsonia linguam
Ibat in appositas multa fauilla dapes.
Neve putes solitum lautis accumbere mensis:
Altius hec repetam: lucidiusque canam.
Pinguibus abstinuit: nec viscera contigit ore:
Ne fieret menti sediciofa caro.
Panis: poma: nuges: hortensia gramina raro
Cocta: cibus lustris ista fuere tribus.
Gramina si coxit nunquam tamen unxit oliuo:
Nulla dedit ventri gaudia: nulla gulæ.
Squammiferum forsitan voluit si mandere piscem
Torruit ardenti prandia parca foco.

Vita Lodouici Morbioli

Victus erat: qualem mundo primaeva recenti
Terra dedit: falso non vitata mari.
Ante ratem Noes: & fluctus ante marinos
Quæ iuga fatales ferret in alta liquor.
Tunc erat agresti simplex sub cespite vita:
In lare fumoso: pauperibusque casis.
Tunc gula parcebat gregibus: securam cubabat
Turtur: & insidias non metuebat aper.
Si pecus occiderat senio: morsu ve luporum
Forfan: & audaci si fera capta manu.
Tergore direpto nudatis viscera costis
Dilanianda feris: alibusque dabant.
Pellibus hirsutos velabant corporis artus:
Massagetæ contra bystoniaeque niues.
Nulla peregrino rutilabat muricellana:
Nam neque tingendi velleris usus erat.
Vestis erat: qualis pecori color ante fuisset:
Pastor erat gregibus concolor ipse suis.
Carica: iuglandes: communia pabula: mensæ
Diuitibus priscis: lactea massa faui.
Nunc autem rapidi diffusa licentia ventris,
Gramen: auem: pecudes: deuorat atque feras.
Non mare: non tellus satis est: inuaditur aer:
Prædaque victrici sunt elementa gulæ.

Victus
priscus

In gulam

Baptistę Mātuanī Carmelitę.

Crescit aqualiculus: pingues lemargia vultus
Pingit: & ad ventris pabula semper hiat.
Hinc venus: & veneris proles: & inertia surgit:
Mens habet: ars dormit: ingeniumq; labat.
Sed ne forte suo nimium de calle recedat:
Deferat excursus versa carina vagos.
Summa fuit genio fraudes inferre voluptas:
Et parco veneres extenuare cibo.
Pocula flumen erat/liquido vel flumine baccus
Debilis: & cyatho frigida vina breui.
Terra est omnipotens: fit inutilis equore bacchi
Propterea nautis præda: iocusq; fuit.
Noctibus in lachrymas oculos: in verbera pectus
Solvit: & admissi criminis vltor erat.
Corde graues christi poenas voluebar amaro:
Membraq; crudeli dilacerata manu.
Vincula: & innocuo currentes sanguine riuos:
Vulnera: & in sacrum spicula fixa caput.
Imbre graues oculos: humentem cede colūnam:
Et madidam fluidi rore cruoris humum.
Captus imaginibus numen conceperat istis:
Plenaq; diuinæ pectora lucis erant.
Pro miseris mendicus erat: pro paupere questor:
Diuitijs inopes sepe iuuabat inops.

Vita Lndouici Morbioli

Languida ne fessam sopirent ocia mentem:
Sculpebat facili candida signa manu.
Effigies albo sacras signabat in offe:
Cœlestes imitans mente: manuq; viros.
Offibus illorum vultus: sibi reddere mores
Doctus: in officio sanctus vtroq; labor.
Ne leuis incautam tentaret gloria mentem:
Suspectum armato milite claudit iter.
Namq; ea virtutum surgit de semine pestis:
Foetus vt e pingui noxius exit humo.
Sæpius in vanas transit vindemia frondes,
In lolium segetes degenerare solent.
In vitium nisi sit virtus abscondita: transit:
Et spoliat mentes gloria vana pias.
Ipsa suis igitur metuens hunc frugibus imbrē:
Inuenit facilem sedula cura modū.
Nam modo per vulgus pando vectatus a fello:
Ibat: & yrbanae fabula plebis erat.
Vimine nunc duplici cōpressus acumina lingue:
Per fora cōmunis publica rifus erat.
Nunc in vincla manus mittēs: ad colla capistrū:
Effigies capti vera latronis erat.
Sepe suos hostes bonus hoc stratagemate miles:
Vicit: & ex pugna sepe ridiuit ouans.

Herculis
labores

Baptiste Mantuani Carmelite
Artibus his curas legi subdebat inanes:
Ista rebellantis vincula carnis erant.
Dignior est qui se :q̄ qui fortissima vincit
Oppida: nec virtus altius ire potest.
Est hominū natura ferox & dura:leonum
Impetus est leuior:tigridis ira minor.
Centaurus:hydram:lapithas:nemeeq;leonē:
Caccum:& gerionen æripidemq;teram.
Phlegreos:Ericem:volucres:& amazona fortē:
Anthem:hesperides œbaliوسفq; lares.
Et geminos angues:Acheloia cornua:Troiam
Alcides domuit:tergeminiq; canem:
Omnia qui domuit veneri seruiuit:& iræ.
Pertulit hoc nullo victus ab hoste iugū.
Discite quos ducit per sordida lustra Cupido:
Quos vaga per prauum semita flexit iter.
Discite quas leges honor:& que lora voluptas
Poscat.ad iniustas quod medicamen opes.
Vertite per gressus hominis vestigia sancti:
Vos feret in mores orbita sancta pios.
Hęc mala prosperitas grandē latura procellā:
Ducit ad ignoti stagna vadosa freti.
Flectite vela citi:loca iam male tuta videntur:
Excitat iratos Scylla propinqua canes.

Vita Lodouici Morbioli.

Sancta per hunc sacri creuit reuerentia cultas
Et pietas miro floruit aucta modo.
Nāq; salutiferi corpus venerabile Christi:
Exigua vetuit religione coli.
Candida solenni celebrentur vt orgia ritu:
Instituit tædas:multiplicesq; focos.
Ardentes statuit lichnos altaria circum:
Vt facer accenso luceat igne locus.
Summa dei claram poscit sibi gloria lucem:
Flamma deo debet:coelitibusq; dari.
Sicut enim tritici nox est æterna sub orco:
Perpetuam cœli sic habet aula diem.
Taliter immensos superum testamur honores:
Nec minimum lux est religionis opus.
Ardentes pedibus nudis orabat ad aras:
Ipsa premens.nudo marmora nuda pede:
Interea tremulo torpebant frigore membra:
Et sensim penetrans ibat in ossa rigor.
Feruida diuino virtus accensa calore:
Durabat nullo diminuenda gelu.
Illecebras vitę molles deus odit.olympi
Clausa voluptati desidięq; domus.
Sicut in ardenti phoenix se collocat igne:
Vt reparet vitę tempora longa suę:

Lux de
cet decum

hh

Baptiste Mantuani Carmelite

Sic meditans longos cœli lodouicus honores:

Omne laboriferum sponte subiuit opus.

Nec tamen exemplo: verū sermone vocabat

Ad superum turbas limina sancta rudes.

Vndiq; vicinas studuit documēta per vrbes

Spargere: & extinctam viuificare fidem.

Id mutinæ pubes meminuit: lepidiq; propinqua

Moenia: & agrestes culta per arua casæ.

Et noua quę niucis albet ferraria muris:

Et senior vitreo mantua cincta lacu.

Romanis aquilę ducibus vexilla: sed isti

Christus in albenti sindone pictus erat.

Hoc in signe manu per rura ferebat & vrbes:

Sola docens magni castra sequenda dei.

Discite quas curas: quantos conceperat ignes:

Quantus in accenso pectore feruor erat.

Quo studio: quali Christū retinebat amore:

Sancta fides animo robora quanta dabat.

Artibus his animos refides: & furda mouebat

Pectora: & ad cœli numina calcar erat.

Et melior nolens aliis: maiorve putari:

Sepe aliquod finxit desipientis opus.

Namq; sacerdotum sacros ambiuit honores:

Et tumido fastu se simulauit agi.

Vita Lodouici Morbioli

Non tamen austeræ summo de culmine vitæ

Decidit: angustum continuauit iter.

Iamq; instare videns supremæ tempora vitæ:

Lætus ad æternas corda leuabat opes.

Cantat: & ingratos vitæ finire labores

Gestit: vt ad mortis limina venit olor.

Premia conspiciens longi sudoris arator:

Gaudet frugiferæ messis adesse diem.

Sicalacris nostro fugiens Lodouicus ab orbe:

Id sibi iucundum significauit iter.

Anxia corda premenis vitæ iam limina morbus

Cœperat: & fato callis apertus erat.

Cum domus ægrotum miserans tellure iacētem:

Membra dedit molliam moribunda thoro.

Non potuit plumas: nec linea stragula ferre:

Sed reptans gelidam corpore pressit humum.

Corpus ait terra est: humili date corpora terræ.

In sua felici mens eat astra pede.

Post sacros fidei ritus de more peractos:

Mens abiit putri dissociata luto.

Febris: & exiliens late de naribus hamor

Sanguineus: moestæ causa fuere necis.

Extinctum tumulo solenni funere corpus

Redditur: & celebri condita busta loco.

Baptiste Matuani Carmelite

Singula tractanti: nulla ratione tacendum:
Quæ propriam multo viderat ante necem.
Vicit: & ante nouem dixit sua funera menses
Et sibi supremam non procul esse diem.
Mens pia subsidium medicæ sibi noluit artis:
More Agathes soli fidere docta deo.
Frigus & hibernum tolerat sine crinibus imbrē
Arbor: & exuto corpore nuda tremit.
Ast vbi clausa tepens per rura fauonius intrat
Incipit albenti lux uriare coma.
Humida per ligni graciles alimonia venas
Serpit: & imbibitus suscitatur ossa calor.
Purpureum miscet frondis cum flore decorem:
Et parit ornatus multicoloris opes.
Taliter hic iacuit plures in glorioſis annos:
Et tulit immensum vilis & eger onus.
Sed modo cœlestē post funera sumptus in aula
Gliscit: & æterna fertilitate viret.
Sic quoque defunctum post debita secula corpus
Surget: & antiqua vestiet ossa cute.
Tunc iterum notos animus labetur in artus:
Altaque terrestri vadet in astra pede.
Nona pruinosi iam lux erat orta nouembris:
Cum leuis ad patrem se tulit ymbra suum.

Vita Lodouici Morbloli

Lustra decem vitæ: binosque peregerat annos:
Hæc fuit humanæ meta suprema viæ.
Ante fores Petri gelidam conuersus in arcton:
Est locus antiquæ religionis opus.
Hic iacuit primum: post sex a funere menses
Erutus: & magna conditus e de fuit.
Hic noua concursu fiunt miracula magno:
Votaque dat sacro Felsina tota loco.
Qui venit egrotans: redit ad sua limina liber:
Et miseros homines ossa sepulta iuuant.
Loripedes: oculis capiti: nodisque podagræ:
Diuinam illabi testificantur opem.
Summa virum probitas: simul & miracula sanctum
Esse probant: fidei si sit habenda fides.
Magne pater: qui res hominum specularis ab alto
Vertice consultes iudiciumque feras.
Nam nihil audendum temere: nec dicere sanctos
Conuenit: ascensum numinis ante tui.
Si tamen hunc liceat cœlestibus addere diuis:
Surgeret ætatis gloria summa tuæ.
Sit tibi prosperitas. te Nestoris: atque Sibyllæ
Sæcula in æterni nectaris arua ferant.
Hactenus hæc: olim cum nos donaueris vire
Romulea: plectro te meliora canam.

FINIS.

hhiiij

Miracula

Baptistę Mātuanı Carmelitę.

¶ Baptistę Mantuani Carmelitę Theo. De
contemnenda morte Carmen.

uid moeres/fatūq; times oblita tui mēs /
Stulta qđ hoc tm̄ debile corp⁹ amas /
Dū trepidas/tu⁹ iste met⁹ m̄a viscera tor

Ex aīo in corp⁹ labitur iste timor. (quet.

Aegra tuum pallet facies confessa dolorem.

Et confecta premit pectora frigus iners.

Desine tristi ari: non possidet omnia fatum.

Maxima pars rerum nil timet arma necis.

Nam deus imperium vitę prestantius esse /

Atq; breues mortem iussit habere manus.

Corrupti
bilia Vnda solum subcunt mortem/subit ignis & aer.
Quęq; suo coitu quattuor ista ferunt.

Incorrupti-
ptibilia At quia longe alio sunt edita semine semper
Frons eadem cęlo sideribusq; manet.

Ipsę tamen rerum pater omnia vertere posset

In chaos antiquum materiamq; rudem.

Sed diuina suis bonitas non inuida rebus

Omnia quę fecit/viuere & esse sinit.

Viuere & esse sinit: proprijs quoq; viribus vti.

Naturęq; datum robur inesse facit.

Quę fecit mansura manent.& robore nullo

Confecta æternos sunt habitura dies.

De contemnenda morte Elegiã

Quę mansura minus morituraq; cōdidit / æui
Dentibus & morbo conficiente cadunt.

Quę superant ignes iussit consistere semper.

Orbe sub extremo debile clausit opus.

Sunt igitur vitę latissima regna: sub astris

Imperat angustiis mors inimica locis.

Omnia nec subter lunã sunt debita mortı

Vita aliquid mortis de ditıone rapit.

Nãq; hominũ cum sint mortalia corpora : mētes:

Semina diuinę simplicitatis habent.

Sıplıcitas mortē prohibet: quia nescia scindi

Se nequit in partes dissociare suas.

Principiis etiam non sunt ex quattuor ortę.

Hoc deus ex nullo semine finxit opus.

Quid moeres / fatumq; times oblita tui mens /

Stulta quid hoc tantũ debile corp⁹ amas

Debile corpus amas: cuius sub pōdere pressa

Volueris in turpi vilificata luto.

Nec potes ad patrios tua tollere lumina cęlos.

Nesciaq; æterni cogaris esse boni.

Debile corpus amas: cui⁹ confortia in omne

Dedecus/in sordes :in scelus omne trahūt.

Mille per affectus ignominiosa malignos

Duceris/vt duro pressa iuuenca iugo.

Aia im-
mortalis

Baptistę Mantuani Carmelitę

Hac sub mole iaces sicut dixere gigantem
Strata sub ætnæo tendere membra solo.
Corporis illecebrę / sed non intelligis / hostes:
Sunt tibi quę incautam præcipitare solent.
Sic perit primus primi pater accola mundi:
Et factus gustu est insidiante miser.
Aspice quot curas & quot reminiscere morbos
Ingerat hæc nobis vilis & ægra caro.
Quę facile in faniem fluat. & dapis indiga semp
Virgeat ad dandam te sibi semper opem.
Languida segnis iners & semp proxima morti
Quod doceas semper quod ve queraris habet.
Quid moeres? fa'umq; times oblita tui mens?
Stulta quid hoc tantũ debile corpus amas?
Te dominam fecit deus: & seruire parata es
Putribus his membris tabificoq; oneri?
Excutere / atq; tuas paulisper collige vires.
Iuraq; naturę cerne superba tuæ.
Quis regit hos orbis? quos lucida sidera torquet?
Dic age quę vires corpora tanta mouent?
Ver autumnus hyems & torrida solibus æstas
Cur redit? has verso quis facit orbe vices?
Corpora spiritibus sunt subdita: corpora vitę
Ipse agitant. cœlos mens regit atq; rotat.

De contemnenda morte Elegia

Mens sedet in nitido sublimis vertice mundi:
Atq; suum vegetat cingit & implet opus.
Hæc ea quę senis res est operata diebus
Sola inter mentes ocia semper agens:
Ipsa suos alias mentes facit esse ministros:
Atq; opus imperio temperat omne suo.
Orbibus adiunxit mentes animasq; minores
Et docuit tanti iura ministerii.
Hæc facient inquit: nebulas / hæc sidera ventos
Hic coitus fruges afferet / ille famem.
Hæc quę bella mouët / hæc astra ferentia pacẽ.
Illud cęstatem seminat / illud opes.
Hęc sunt quę curas / hæc sunt quę gaudia mittunt.
Ista leuant homines altius / illa premunt.
Semina virtutum radiis oriuntur ab istis.
Turpis ab his vitę nequiciosus amor.
Hęc est stella nocens dubiis hæc prospera regnis.
Hęc hominũ vitas auferet / illa dabit.
Omnia mortalem variant quę sidera mūdũ:
Aethereis fecit cognita spiritibus.
Sic dedit has animus leges artemq; mouendę
Molis: & his mūdũ legibus astra regunt.
Corp⁹ in hoc anim⁹ missus. quasi cōsul in vrbē:
Intrat: & hæc animę machina parua subest.

Syderũ
vires

Baptistę Mantuani Carmelitę

Mentibus exilium dedit hoc deus vt iuga mūdi
Iustitię officiis & pietatis emanit.
Vita hęc hippodrom⁹/ vita hęc est grāde theatrū
In quo cuiq; futis dat sua iura labor.
Quisq; sibi sudat. sunt qui se in fidera tollāt.
Sunt qui ad Plutonium pręcipitanter eant.
Spiritus maior datus vt maioribus orbis
Sic animus seruat membra minora minor.
Ipse potest iras ganeā veneremq; domare.
Et calcare suo turpia vota iugo.
Te deus his igitur membris pręfecit/vt omni
Quod prohibent leges sedulitate domes
Tu vikes ne absconde tuas/neu cede labori/
Ista est arbitrio cura relicta tuo.
Vt deus & cęli moles elementaq; maior
Sic quoq; nos mūdos dicimur esse minor.
Nos inq; nā plura sumus: quę copula in vnum
Cogit: & hic mundus dicitur esse minor.
Omnia quę in mundo fieri maiore videmus
In nobis simili cernim⁹ esse modo.
Cor: ur/atq; caput cęli: sunt sidera sensus.
Est animus nobis cum ratione deus.
Cętera si vigili studio quęsiueris/intra
Corporis humani membra videbis agt.

De Cōtemnenda Morte Elegia.

Quattuor humores tibi siue elementa. quod [exit
Quattuor ex istis corpora mixta voces.
In genera & species redigas. sunt plurima vitę
Indiga. & in nobis est animę omne genus.
Sylua pili. genitale pecus. sunt aeris imbres
Pituitę e summa quas pluit arce caput.
Fulmen erit resonans ardor qui naribus exit.
Et ventos stomachi venter/ & alius habet.
Vtq; deo in mundo superi maiore munistrant
Hic tibi spirituum copia semper adest.
Sunt & quos genuit iecur/ & qui corde creantur/
Quiq; in sublimi verticis arce sati.
Hęc tibi virtutum sunt instrumenta tuarum.
Et celeri quouis mobilitate volant.
Tu deus ergo tui tu prima potentia mundi.
Atq; ita tu mundi lora minoris habes.
Sis vigil. atq; datis tibi legibus vtere: cęlos
Suspice/vt immotis legibus astra meant.
Quid mœres/fatumq; times oblita tui mens?
Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?
Collige dispersos bona per mortalia sens⁹:
Et noli in falsis degenerare bonis.
Ad bona vera redi/quę sunt cęlestia: nec te
Terreat intrandus pro pietate labor.

Baptistę Mantuani Carmelitę

Certandum est, nulli veniunt sine Marte triūphi
Et nisi certanti nulla corona datur.
Est deus: est æther præcium certaminis huius
Hęc faciant pugnam præmia tanta leuam.
Vadis in æthereos alacris post funera campos/
Conuenit æternis mentibus ille locus.
Cœlestes animæ sociam te in lucida tollent
Atria: foelices es habitura domos.
A grauibus curis a sollicitudine longa
In requiem venies pacificosq; lares.
Elysijs inter superos versabere campis:
Subiectusq; tibi totus olympus erit.
Inter abundantes epulas & prandia lauta
Nectareos latices ambrosiamq; bibes.
Talia cœlestis sonat ad cōiuiua cantus/
Et quod mota ferunt sidera dulce melos.
Cum superis viues & cōregnabis olympo
Tanta futura tua est gloria: tantus honor.
Hic æterna quies/hic est æterna voluptas.
Vitaq; perpetuis accumulata bonis.
Quid mœres? fatumq; times oblata tui mens?
Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?
Corporis interitum metuis/labor vltimus egrę
Sollicitat. mortis nomen inane times.

De Cōstemnenda Morte Elegia.

Certum est, in cineres corpus mortale reuerti:
Sed tamen æternus non erit ille sopor.
Sunt iterum nostrę rediturę in corpora vitę
Membraq; iuncturis restituenda suis.
Et quid inepta times? nō sunt in morte dolores.
Si dolor in morte est/est timor ille dolor,
Factimor absit/erit fatum sopor. atq; sepultis
Corporis inualidi sensibus alta quies.
Terrificam mortem facit ignorantia rerum.
Quid timeat nescit qui sua fata timet.
Languida nāq; potēs vbi vicere pectora langor
Incipit/in toto corpore sensus hebet.
Pugnaq; iam cessat/postq; natura veneno
Cessit/& hostilis abstulit arma manus.
Victa iacet virtus. sine vi subit atria langor
Frigidus:& vitę depopulatur opes.
Mors vbi iam sua signa videt procul arce leuari/
Ingreditur placido membra subacta pede.
Langor enim cautus necis armiger impia furtim
Castra mouens hostes obsidione premit.
Non tuba non litui non gręa cornua clamant.
Nec faciunt vllos ora nec arma fonos.
Miles vt ad muros queat improuisus adesse
Ipse deus plantas iussit habere leues.

Mors ca-
ret dolor

Baptistę Mätuani Carmelitę.

Castra necis sunt hęc. hoc milite bellat acerbus

Langor : & obscuram mittitur ante necem.

De fragili velox animę fuga corpore mors est:

Expectanda magis q̄ metuenda viro.

Quid mœres fatumq; times oblita tui mens?

Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?

Scęuola cōtempfit mortē/contempfit Achilles.

Et clari ac fortes magnanimiq; duces.

Illi etiam quibus ē vitę spes nulla futurę:

Qui fidei nostrę religione carent.

At tu cui sacro caput est in flumine lotū:

Et quę clara nouę lumina legis habes:

Funera formidas. & scis de funere nasci

Vitę aliud prestans eximiumq; genus.

Si tamen in fa to dicas signa esse doloris:

Quę moueant fortes magnanimosq; viros:

Namq; oculos atq; ora modis se inflectere miris

Mortis in horrendo vidimus introitu:

Acciperem veram: falsis nec frangere formis:

Neu paueas instar desipientis anus.

Siqua ferun egri vicinę in limine mortis

Non facit immanis talia signa dolor.

Occurrunt varię quasi somnia vana figurę

Perturbantq; animos/incutiuntq; metum.

De contemnenda morte Elegia

Propretea multos speculis audiuius altis

Sępius & summo defilisse loco.

Hoc facit illudens fallacis imaginis error:

Non veniens morbi de grauitate dolor.

Et stipulas quando subeunt incendia torto

Stipite tristitiam significare putes.

Quid mœres fatumq; times oblita tui mens?

Stulta quid hoc tantum debile corpus amas?

Quare ita degeneras vt ames mortalia tantū?

Nec videas ortus principiumq; tuum?

Ignea cum tibi sit vis & coelestis origo:

Quid cupis hac lutea degere clausa domo?

Quid tibi cum saxis: quid cū tellure lutoq;?

Ipsa dei vultus effigiemq; geris.

Ista relinque feris: tua sunt coelestia tecta

Non patria est nobis terra: sed exilium.

Quid precor exilium patrię preponere maus?

Cęcaq; terreni carceris antra patit?

Dulce est ad veterum coetus migrare parentū

Tam celebri insignes cernere laude viros.

Quę iucunda magis cerni spectacula fas est

Q̄ spectare vno secula cuncta loco?

Quod si forte cauę metuis tormenta gchęnę

Et stygis ardentis ne patiare lacus/

Baptiste Mantuani Carmelite

Scire deum debes nobis mortalibus hostem
Non fore: inhumanum nō decet esse patrē.
Vt decet esse pium/sic est pius esse putandus.
De⁹ pius Qui putat imitem/non putat esse patrem.
Non putat esse deum. quis em̄ confenserit illū
Esse deum demens quem neget esse pium?
Est deus omne bonū. de⁹ est quęcūq; putatur:
Optima. sed melius quid pietate dabis?
Quid mœres/fatumq; times oblita tui mens?
Stulta quid hoc tantum debile corp⁹ amas?
Expectat te summus apex. te regia coeli
Clamat/ & æterni curia sancta patris.
Dic age/iacturā quid amas? tua dāna qd optas?
Nonne putas summo damna carere bono?
Dic age quid trepidas mea mens in amica venire
Atria? quid pœnam suppliciūq; times?
Quantumcūq; grauis fueris tibi conscia culpe/
Corde dole: crimē diluit omne dolor.
Scimus enim quę sit nostri clementia patris.
Qz̄ facili no. tras au. diat aure preces.
Corda deo dabimus. lachrymisq; litabimus illi.
Nulla accepta magis sunt holocausta deo.
Si lugens/pater indulgens tua debita soluit.
Vult humiles animos vult pia vota deus.

De contemnenda morte Elegia

Grata deo non sunt fumantia tura/nec aræ
Nec sacra/si cordis religione vacent.
Virga recens zephyris/neruo curuabitur arcus.
Igne chalibis/Adamas sanguine: corde de⁹.
Cedite terrenæ turpissima vincula curæ.
Cedite nec mentes sollicitate pias.
Fama/voluptates/honor/atq; potentia & om̄s
Fortunę & fato subiiciuntur opes.
Hęc sunt quę incautas rapiunt in tartara mentes.
Ista solent nostros illaqueare pedes.
Hęc pereunt. Tu sola manes. Tu nata tonātis
Mens mea. fronte hilari regna paterna pete.
In gremium patris atq; sinus & in oscula curre.
Surgit in amplexus regia tota tuos.
Serta parant capiti. radiis illustris & auro
Ibit ad extremos candida læna pedes.
Omnia in aduentu miraberis agmina diuum
Conuerſa in plausum lætitiāq; tuo.
Talis enim sanctos pax & concordia ciues
Iungit: vt in pelagus grande redundet amor
Propria virtutum variant insignia quosdā.
Sed: proprium charitas nil tamen esse sinit.
Vt communis amor/sic & cōmunia cunctis
Omnia/perfecto nil in amore suum.

Baptistę Mantuani Carmelitę

Quid mœres? fatūq; times oblita tui mens.

Stulta quid hoc tantum vile cadauer amas?

Ergo libens & sponte pedē trans limina mortis

Porrige. nec fati nomen inane time.

FINIS.

Baptistę Mātuanī Car. ad beatā Virginē Votum

D tua confugio supplex altaria virgo.

Et fero nocturnas in tua tēpla p̄ces.

Tu n̄ros et̄m potis es depellere morbos

Aegraq; de tepido membra leuare toro.

Te deus & terrę fecit: cœliq; potentem:

Et tibi cocytus cum phlegethonte subest.

Signa tenes regni: fuluum caput induit aurum:

Virgineam decorat regia virga manū.

Albicat intadum niueo velamine corpus:

Et tenuem pingunt aurea mala togam.

Aurea non sterilem demonstrant mala puellā:

Indicium candor virginitatis habet.

Hęc duo significant: quīs natura repugnet.

Quę paris illesa virginitate deum.

Lucida bissero tibi frons innectitur astro:

Atq; sedes alto glorificata throno.

Sole micant humeri fugientibus vndiq; flāmis:

Et niueos vestit candida luna pedes.

Votum ad Diuam Virginem

Maxima spirituum legio tibi seruit: & vltro

Cœlestes volitant ad tua iussa chori.

Tu nostros igitur potis es depellere morbos:

Aegraq; de tepido membra leuare thoro.

Cerne meos ergo gemitus: miserere dolorum

Non licet afflictas dissimulare preces.

Luce gemens iaceo resonant suspiria nocte:

Totaq; continuus tempora langor habet.

Arida conuellit feruens p̄cordia febris

Et phlegetonte me coquit igne focus.

Rembus ethna subest: Boreas incendia flatu

Suscitat: immensus deuorat ossa calor.

Aret & exusto tabescit lingua palato:

Siccaq; compressis faucibus ora tacent.

Fessus hiat pulmo: tenuem vix attrahit auram:

Raucaq; languenti guttura voce sonant.

Flagrat dira fitis: quam non exstingueret hebrus

Cum gelido hybernas colligit amne niues.

Soluitur in cineres exhausto sanguine corpus:

Et parat arfuro tabida membra rogo.

Aeger: solus: inops: aliena ignotus in vrbe

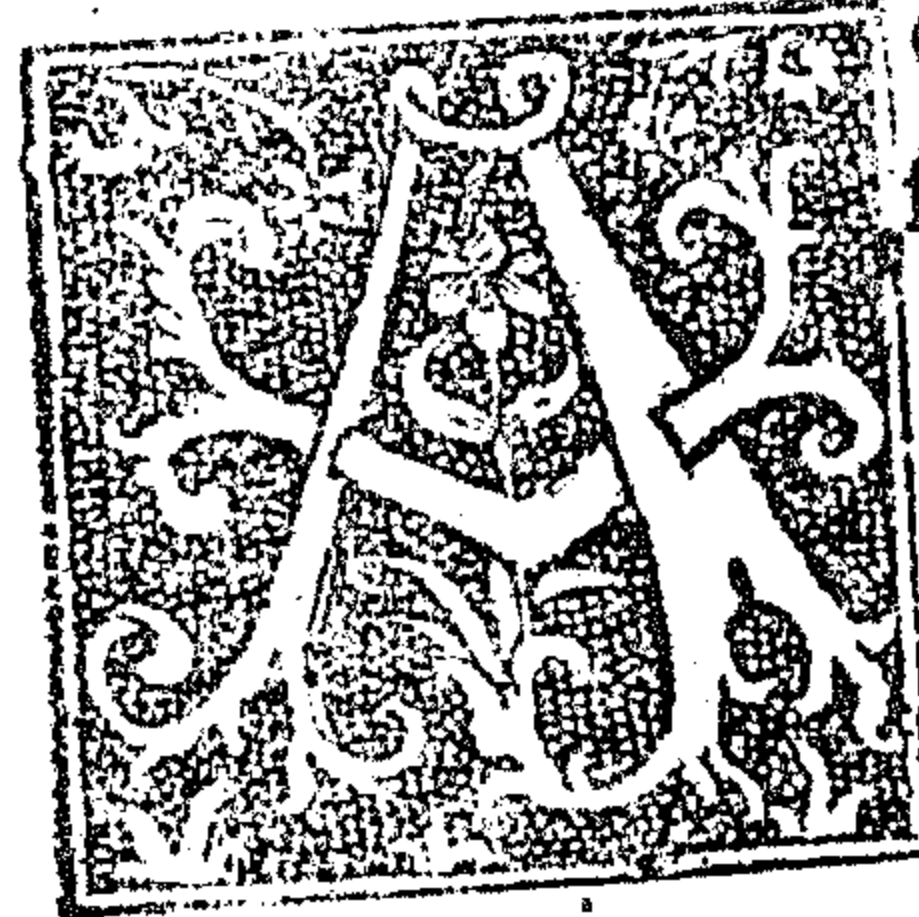
Conqueror & mecum tristia fata gemo.

Auxilium medicina negat: natura dolori

Cedit: & amisso robore victa iacet.

Baptiste Mantuani Carmelite
 Non me Philliridæ possunt nō Phasidos herbæ:
 Soluere: non Coi prouida cura senis.
 Non mihi Circæum carmen non Pæonis artes;
 Non pariet Delos: non Epidaurus opem.
 Qualis in equoreo puppis quassata tumultu
 Cum bibit admissum scissa carina fretum:
 Talis ego immensa morbi sub mole sepultus
 Non procul extremum suspicor esse diem.
 In scopulum fracta si quis rate pulsus ab undis
 Expectet nauæ prætereuntis opem:
 Vidit vbilato nullam prodire salutem
 Aequore: sopit iners tristia corda gelu:
 Sic mihi qui non sum medica sanabilis arte
 Opprimit exanguis pectora mœsta pauor.
 Ad superos clamo supplex & numina planctu
 Sollicito diuos in mea vota voco.
 Sed te præcipue diuorum maxima virgo:
 Mitis in humanum quæ genus esse soles.
 In nos magna tui sunt experimenta fauoris:
 Et pietas omni iam tua nota loco est.
 Erue me tantis igitur regina periclis:
 Et lacerae sparsas collige nauis opes.
 Mox vt liber ero lauretia templa reuisam:
 Et tibi de nostro carmine munus erit.

Votū Et De Io. Baptista Carmen
 Carmine persoluam grates: & carmine laudes:
 Carmine diuinum testificabor opus.
 Hæ mihi diuitiæ quis mihi paupere vena:
 Castalio tenuis riuus ab amne fluat.
 Ter tibi lucentes sacrum ponetur ad aras
 Iunctaq; cum dulci mistyca lyba mero.
 Et tua progenies duplici sub imagine sacrum
 Fiet: & hæc nostræ causa salutis erit. **Telos:**
 Baptistæ Mantuani Carmelitæ In Laudem
 Ioannis Baptistæ pro natali Carmen.

Gnifer æterna Iuuenis dignis
 sine vita/
 Ante deum præco lucifer
 ante diem
 Nam puerum supra puerilem
 gratia sensum
 Te tulit vt fieres nuntius ante deum.
 Sancta tuis hodie libamina ponimus aris:
 Et damus in festos tura sabæa focos.
 Scilicet vt vitæ casus expertus iniquos
 Auxilio generis memor esse tuo.
 Hæc est illa dies qua primæ gaudia prolis
 Accepit senio fessus vterq; parens.
 Magnus es. & sancti retines loca prima senatus:
 Et prope virgineum crederis esse latus.

Baptistę Mātuani Carmelitę.
Et sibi prefert, nisi sunt oracula vana/
Omnis in ætherea sancta cæterua domo.
Nec putat indignum toti qui præsidet orbi
Quæ iuuenis tetricos poneris ante senes.
Illic in precio virtus, contemnitur ætas.
Nec quæ tum sed quo vita sit acta modo.
Iure igitur propter meritum præclaraq; gesta
Te decorat primo turba beata loco.
Ad te virginea venit puer insitus aluo:
It sine vocali protulit ista sono.
Nascere magne puer: propera dignissime vatum?
Sæcla noua & legem nuncia adesse nouam.
Et genus humanum veracibus, argue dictis
Et folymas gentes ad vada sancta voca.
Diuitias alijs perituraq; regna relinque:
Et nisi coelesti non moueare bono.
Præmia terræ mentes terrena sequantur.
Regna manent alio nos meliora loco.
Noxia multiuolæ fugias confortia turbæ.
Sit tua sylua domus, terra cubile tuum.
Hispidæ syluestres tibi dent velamina capræ:
Squalleat in tonsis os iuuenile comis.
Accole iordanis fruticantia flumina: tollat
Vnda sitim: gramen siue locusta famem.

De Ioanne Baptista Carmen
Vade prior, præcede meos noue lucifer ortus:
Iam meus aurorę limina pulsat equus.
Ibimus & cæcum simul illustrabim? orbem
Luce noui solis, sideribusq; nouis.
Dum complexa ferem mater virgûcula matrē
Colloquitur, puero tradidi tista puer.
Dum populo sacri caneres noua dona lauacri
Ad vada quę geminis multiplicantur aquis,
Ille puer factus iam corpore maior & annis.
Supposuit digitis ora lauanda tuis.
Iure igitur tua nunc adeunt altaria turbæ:
Et tibi iure dies ista dicata fuit.
Nam deus illorū ne sint iubet irrita, vota
Arma clientelę qui subiere tuę.
Nos quoq; ne mores damnare putemur auitos
Verbenis gerimus tempora cincta tuis.
Sic faueas nobis, vt te veneramur oportet:
Nec precibus debet vlla repulsa dari.
Exorare: faue miseris, piâ vota secunda.
Voce, oculis, tibi cor supplicat atq; manu.
Ista dies alijs facit felicior, ad sis
Omnibus, & clemens ad tua templa vent.
Si tamen est quisq; qui orare procaciter ausit,
Auferat indignas mobilis aura preces.
ii iiii

Baptistę Mantuani Carmelitę

Hic petet annosę longissima tempora vite/
Alter amicitiam principis: alter opes.
Forte erit & vetitos demens qui querat amores/
Et dominam mitem postulet esse sibi.
Parce iuuentuti: sed luxuriantia muta
Pectora: fert iuuenes impetus atq; furor.
Orabit pluuiam rapido qui leditur aestu.
Forfitan hoc omnes fœmina virq; volent.
Vix ferimus rapidi flagrantia sidera cancri.
Nec pater extinguit Iuppiter illa tuus.
Iam renouat veteres tellus exusta querelas:
Et puero currus extinat esse datos.
Arescunt gelidi fontes: moriuntur & herbe.
Perdidit infelix pascua læta pecus.
Hunc igitur minui siq; rogat imbrib' aestu/
Agnifer illius sunt bona vota / faue.
Das petit absentis reditū noua nupta mariti:
Et gemit: & supplex ora pudica mouet.
At mulier grauida que pignora sustinet aluo:
Non aq; iam celeri luna propinquat equo/
Da facilem dicit iuuenis sanctissime partū.
Ponere cum ventris pondera temp' erit.
Languic us auxilium medicę cui deficit artis:
Te vocat: & tremulis vocibus ambit opem.

Contra impudice scribentes Carmen

Hic ego non moueor: nec me terrena remodet
Cura polos vltra mens animosa volat.
Hęc aliis dentur: meus it sublimius ardor.
Et bona contempto vult meliora solo.
Vna potens res est me reddere sola beatum:
Que tibi per versus fiet aperta duos.
Esse tuo coram vultu deus optime rerum
Semper & aspectu liberiore frui.
Hoc peto. tu sanctos iter dignissime ciues
Hoc hodie votum ne sit inane / faue.
Sit puerile licet / gratum tamen istud habebis
Carmen: & vt venias in mea vota precor.
Baptistę Mantuani Carmelitę Theologi. Cōtra
Poetas impudice loquētes CARMEN.

Sunt qbus eloqui dat aurea vena poetę
Sed cadit in sordes: inficitq; luto.
Nā cyprię curas & olētia gaudia ponūt
Claraq; tam foedo mergitur vnda lacu.
Hoc dec' hoc animis carmē celestibus aptū:
Rebus in immūdis degenerare nephas.
Dona dei carmen nitidum: facundia prestans
Mittitur ex astris: a superisq; datur.
Est tuba Romanę fidei legumq; poesis
Que canat heroo sacra deumq; pede.

Baptiste Mantuani Carmelite

Carmina que sanctos deus ipse parauit ad vltus
Impia mortiferi criminis arma facis?
Quid maculas turpi diuina libidine dona?
Quid teris immundo munera tanta pede?
Non ita Hieremias docuit, non thracius orpheus:
Non ita Ieffici regia musa senis.
Sancta prophani scelus est delebile multo
Verbere: supplicio culpa pianda graui.
Vita decet sacros & pagina casta poetas:
Castus enim vatum spiritus atque sacer.
Si proba vita tibi lasciuaque pagina: multos
Efficis incestos: in veneremque trahis.
Verba mouent animos, oris lasciua pectus
Pulsat: & in venas semina mortis agit.
Improbis has fordes in carmina seminat orchus
Cui studium mentes commaculare iplas.
Non fecus ac vitreum si quis vult ledere fontem.
Proiicit in dulces putre cadauer aquas.
Hoc animaduertas quicumque poemata condis
Est opus: a stygio fer procul amne pedem.
Pellephatri cum matre cupidinis arceum:
Atque dioneo subtrahere colla iugo.
Mater adulterii venus est stuprique repertrix:
Atque lupanari fornicibusque fauet.

Contra Impudicos Poetas Carme.

Casti dei genitrix, castus regnator olympi:
Mens capit ambrosias non nisi casta dapes.
Lex venerem festis vetat exercere diebus.
Sacra ministrorum corpora casta volunt,
Pierides castae, castae libetrides vnda.
Tota pudicitiam vera poesis amat.
Est helicon virgo: virgo Peneia daphne.
Castalides aiunt virgine matre fatas.
Ite procul veneris vates heliconis ab amne.
Virgineus vestro leditur ore liquor.
Non hederæ vobis: phœbi non conuenit arbor:
Non amat incestas casta corona comas.
Taxus olens: eruca salax: grauis herba cicutæ:
Sordidulos vates talia ferta decent.
Salmacis est vobis Helicon, date vota Priapo.
Hellepontiacis ponite tura focis.
Sit liquor Asphalti vobis pro Phocidis vnda:
Stringit vbi infames sulfuris ardor aquas
Desine: pone lyram vates insane: nec vltra
Cum stygijs Dirces flumina iunge vadis.
Prostituis musas meretricis imagine factas
Ante cauernosi fornicis antra locas.
Frangis honestatem frötis: gremiumque finumque
Soluis: & infames mittis in ora modos.

Baptistę Matuani Carmelitę
Omnia das turpi musis loca sacra Dione:
Atq; pudicitię non finis esse locum.
Propterea merito pro vate vocabere leno
Elogio sceleri conueniente tuo.
Silegeret casu spurcum Lucretia carmen:
Contereret presso carmina lecta pede.
Quod prohibet fieri: quod vult natura taceri
Promis: & vrbatum mellifluumq; putas.
Falleris. haud aliter q̄ qui pro piscibus hydros:
Pro violis tribulos aut aconita legit.
Id canis a sola quod sit meretrice videndum:
Quod nisi lasciuo non queat ore legi.
I procul a grauium coetu scelerate virorum.
Fer procul a sacra religione gradum.
Hęc leuitas grauib; fit perniciofa poetis:
Namq; leues studio credimur esse pari.
Non bene de fidei rebus sentire putamur.
Innocui culpę ledimur ense tuę.
Hi veriti non sunt sanctas per scorta sorores
Ducere: & ad tantum sollicitare nefas.
Vina Mimallonię vobis dant cretica Bacchę:
Et vetat in fundi fordida thyas aquam.
Tale docet Semeles puer & lemargia carmen:
Bacchidas: & veneres: ista poësis olet.

Contra Impudice scribētes Carmē.
Castalium veri potant non vina poetę:
Sobrietas fons est ebrietasq; merum.
Qui bibit assidue gelidis de fontib; vndam:
Et vitreo siccam diluit amne sitim:
Carmina casta facit: Veneris commercia vitat:
Nec mouet ad versus ora pudica leues.
Vina iocosq; canunt Veneris Bacchiq; poetę.
Quod latet in vapido pectore carmen olet.
Hi sunt quos statuens sancti confortia coetus
Esse procul iusta iussit ab vrbe Plato.
Fautores scelerum corruptoresq; iuuentę
In mala deceptum plurima vulgus agunt.
Dumq; licere volunt suasit quęcunq; voluptas:
In mores acuunt spicula multa pios.
Improba garrulitas verbisq; procacibus ardens
Seminat in sanctam noxia verba fidem.
Imiser: & veniam superos pro crimine posce
Ante flagellati vulnera quinq; dei.
Voce/genu flexo/lachrymis/& pectore tunso.
Fletibus erroris damna repende tui.
Carmine qui celebrat vesana cupidinis arma
Et Veneri neruos ingeniumq; dicat:
Hiciacit in sanem violas: in sterco amomum:
Atq; sub obscenos lilia verna sues.

Argumē
ta poeta-
rum

Baptistę Mātuani Carmelitę.
Sulphuream lethes haurit de fontibus vndam.
Et stygiam lato gutture potat aquam.
Se facit indignum superos qui cernat & astra:
Nam miser in solam lumina vertit humum.
Transfugit a superis ad limina Ditis: & ardet
Gaudia contempto luxuriosa deo.
Est opus ardentem frenis arcere iuuentam:
Nec finire in mores luxuriare malos.
Collige terrenis mixtum de fordibus aurum:
Gemmaq; in illustri splendeat ista loco.
Est deus: est trinum semper laudabile numen
Vnde trahunt rerum semina prima genus.
Spirituum soboles coeliq; decemplicis astra:
Astrorumq; vices multiplicefq; viæ.
Sunt animæ diuum nitidum quibus æthera virtus
Donat: & hos sanctos indigetefq; vocant.
Et quæ materiam præbent elementa eaducis
Rebus: & æternæ dant alimenta neci.
Sunt erebi manes: sunt tartara nigra: lacufq;
Sulfurei: & nigri regna profunda Iouis.
Sunt loca pœnarum: sunt altæ ergastula mortis:
Sub quibus æterno lucifer igne calet.
Sunt scelerum pœnæ tormenta q; debita nostris
Sordibus. & Veneri carminibusq; tuis.

Contra impudicos poetas Carmen
Sunt ea quę profert aer: quę parturit a quor.
Quę generat pingui dędala terra sinu.
Multicolor facies agri sylueq; comantes.
Multifonæ volucres: multiuagęq; feræ.
Sunt sophiæ partes: est ingeniosa Mathesis:
Verbaq; clamosi litigiosa fori.
Sunt hominũ vitę: sunt digna negocia versu
Plurima gesta foris: plurima gesta domi.
Collige diuorum mortes: & fortia facta.
Incluta martyrii bella rubentis habes.
Iugera multiferę tibi sunt telluris & horti:
Nauigium/merces veliuolumq; mare.
Sunt tibi pampineo vestiti palmite colles:
Sunt iuga: sunt valles: multicomũq; nemus.
Arua. lacus. vrbes. castella suburbia. villæ.
Sunt caua: sunt tenui flumina pressa vado.
Elige de multis aliquid: tibi copia rerum
Maxima: materiã carminis ista ferent.
Nata freto, Venus est: veneręq; sub equora mitte
Infima qua nigris pallet ab yssus aquis.
Id cane quod tetrici possint audire Catones.
Quod pbet Hippolyti Penelopeq; pudor,
Tunc ego te vatis dignũ cognomine dicã.
Tunc tua cantari digna pocsis erit.

Baptistę Mantuani Carmelitę
Tunc heliconā bibes: castisq; rigaberē lymphis.
Si Venus in verſu non erit vlla tuo.
Finis. Romę die. xx. octobris. M. cccclxxxvii.
Impreſſi rursus in ędibus aſcenſianis
Anno MDVII ad calen. Iulias.

